

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De finali contritione sacerdotis, quandoque nigri monachi existentis, cap.
13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sum, nec non & multos alios, quorum nullus de hac re aliquid conqueritur. Quosdam etiam tam placide videmus mori, ac si in somnum resoluantur: vnde de hac quæstione nihil certè diffinire possum. APOLLONIUS: Si qua sunt residua de morientibus prædictæ domus, precor ut mihi edisseras. CÆSARIUS: Hoc ut fiat, oportet me ordinem propositum mutare, ita ut interscalari modo loquar, nunc de bene viuentibus & bene morientibus, nunc de malè viuentibus & bene morientibus, nunc reuertendo ad illos. APOLLONIUS: Dūmodo loquaris ædificatoria, de ordine modica cura est. CÆSARIUS: Audi ergo quanta sit misericordia Dei.

CAPUT XIII.

Ante aliquot annos in Claustro sacerdos qui-
dam defunctus est, cuius vita talis erat: In or-
dine quidem nigro factus fuerat monachus &
sacerdos, in quo tantum profecerat, ut Prioratus offi-
cium adipisceretur. Sed faciente inuidia diaboli, &
propria temeritate, desertis castitatis & innocentiae
castris, in regionem abiit dissimilitudinis pactū face-
re cum delectationibus suis: aliquando autē pœnitē-
tia ductus, Præmonstratensis ordinis regularis effectus
est. Rursumque circumuentus à satana, in pristinos
cecidit errores. Dehin ad nostrum ordinem se con-
culit: iterumque factus apostata, voluptatibus frena-
laxauit, non erubescens domesticam vxoris cohabi-
tationem, Nouissimè diebus istis respectus à Deo
patre luminum, seculum cum concupiscentijs dese-
ruit, veniensque Hemmenrode, ingressum petiuit, &
obtinuit. Mox ad arma pœnitentia conuolans, con-
fessionibus, assiduis lachrymis, oratione, & ieunijs,
omnibus ferè pœnitendi formam præbuit, & decurso
breui tempore, anno scilicet necdum dimidiato, ta-
ctus molestia carnis, lecto decubuit, non tamen in-
dulgentijs se agens, cęptum viriliter consummabat
agonem, modò psallens, modò orās, modò sanctā Dei
genitricē salutans: habebat autē quasdā ipsius saluta-
tiones, sine quibus nec vigilans nec dormiēs inueniri

*Qui pass**malam**vitā, be-**ne sunt**mortuū**Iacob. I.*

poterat, quas ante horam exitus sui collo suo ipse circumligauerat, in testimonium fiduciæ & bona spei suæ. Rogabat autem Dominum Abbatem sibi assistere cum paucis fratribus, quibus sic prolocutus est: Reue rende pater & domini, peccator ego & pœnitens, testes vos mihi apud Deum esse cupio sincerae confessio nis, & veræ pœnitentia: paratus enim sum ad omnem satisfactionem, quælibet tormenta, quo liber labores subire, si Deus mihi vitam donauerit. Nihil durum, nihil difficile, nihil impossibile amanti, & verè pœnitenti. Sic verè compunctus, & verè pœnitens, benedictiones & gratiarum actiones adhuc in ore habens, Deo felicem reddidit spiritum. In cuius transiit cūdam monacho talis visio reuelata est. Videbat angelos in infirmatorio, epulis & gaudiis multis lantantes, medium autem sedere Salomonem, tam solennis latitiae partipem, dicebatur enim Salomon: superuenierunt & alii angeli, secum adducentes sex de fratribus nostris, qui eo tempore decesserant, sacerdotes in albis personis pretiosis luce clarius fulgentes, qui & dixerunt: His sex dimissa sunt peccata sua, & huic septimo, digito demonstrantes Salomonem. Interim pulsante tabula frater, qui haec viderat, euigilauit, & veniens inuenit eum in eodem loco exhalantem spiritum, quo viderat eum participasse conuiuiis angelorum. APOLLONIVS: Puto quod hi, qui sunt in fruitione Dei, saepe pro suis fratribus adhuc peregrinantibus Deum exoret. CÆSARIUS. Hoc sermo sequens declarat.

CAPVT XIV.

Fuit in eodem Claustro monachus quidam Ruderius nomine, secundum nomen suum satis rudis in conuersatione; in ordine siquidem mindus ordinatè vixerat; & quod deterius erat, sapientius apostolando, tempus pœnitentia sibi concessæ inutiliter consumperat. Circa finem vitæ suæ reuersus, & receptus, hydropisi morbo percussus est; qui cum die quādam ante lectum suum federet, & orationes alias diceret, beatus David, ante annos decem defunctus,